

РЕШЕНИЕ

№ 6439

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5920** по описа за **2023** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на И. Н. Н. от [населено място] и с проц.представител адв. А. против Решение № 1654/08.04.23г по нахд № 1538/23г на СРС, НО, 15ти състав, с което е потвърдено НП № 11-01-588/21.12.22г на Директора на АДФИ, с което на осн. чл. 25ба от ЗОП и за нарушение по чл.27 от ЗОП/ред. ДВ бр.107/20г/, на касатора е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 200лв.

В кас.жалба се твърди, че Решението е проц. и мат.незаконосъобразно, като СРС се е произнесъл при неизяснена фактическа обстановка, моли се за отмяната му, претендират се разноски за двете инстанции. Сочи се, че според УПДНСК-задължението да изпрати информацията за вписване в Р. към А. е на Дирекция „Правна“ на ДНСК, а не негова лична.Налице е маловажен случай по чл.28 от ЗАНН, прави се позоваване на практика на ВАС. Освен това, общ.поръчка е за „Услуги по почистване по време на пандемията“ /14.05.20г-31.03.22г/, като съгл. чл.13 от ЗМДВИП- до 3 месеца след отмяна на извънредната епидимиологична обстановка, ЗОП не се прилага за закупуване на материали и извършване на услуги, свързани с обезпечаване на протиепидемичните мерки и обезпечаване на хигиената в учрежденията.В съд.заседание адв. А. поддържа жалбата.

Ответникът- Директор на АДФИ, се представлява в съд.заседание от юрк.Я., която

оспорва жалбата, прави се позоваване на практика на АССГ по аналогичен казус, моли се за потвърждаване на първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно, претендират се разноси, оспорва се като прекомерен адв.хонора на касатора-ако е над мин.размер. В писмени бележки се допълва, че АУАН е издаден на 13.07.22г, въз основа на констатации от 10.06.22г на проверяващите/тогава е съставен КП/, като нарушението е извършено на 26.02.21г- с изтичането на 30дневен срок от подписването на доп.споразумение от 26.01.22г към договор от 20.01.20г/със срок до 31.01.21г/.При повторна проверка е установено, че със закъснение от 476дни, на 17.06.22г Н. е изпратил за публикуване в Р. при А. информацията за доп.споразумение от 26.01.22г, като публикацията е от 20.06.22г.Практиката на ВАС, на която се позовава касаторът, е неотнoсима, като именно негово е било задължението за изпращане на информацията за публикуване в Р./в качеството му на възложител по чл.5 ал.2 т.13 от ЗОП/.В санкц.норма на чл.256а ясно е посочено, че се наказва възложителя.Отговорността се носи от друго дл.лице само в случаите по чл.259 от ЗОП. Нормите на УПДНСК са ирелевантни, доколкото чл.256а от ЗОП сочи кой се наказва/в този смисъл и практиката на АССГ/.Нарушението е виновно извършено/по непредпазливост/, като е формално/не се изисква настъпване на вредни последици/ и не е маловажно.Наложен е мин.размер на глоба.

Прокурорът изразява становище за правилност на първоинстанционното решение.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К..състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения/в случая се твърди проц.незаконосъобразност/.

К..състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, но за проц.незаконосъобразно, по следните съображения:

I/ СРС не е анализирал в пълнота доказателствата от адм.преписка, като се е произнесъл при непълно установена фактическа обстановка. В този смисъл възражението на касатора е основателно. СРС не е установил, че: 1/ АУАН е съставен на 13.07.22г, като в него не е ясно и точно посочено, че всъщност нарушението е установено по-рано, при извършена на 10.06.22г проверка, за което е съставен КП от 10.06.22г /съставен е от актосъставителя, който е извършил и проверката/; 2/ АУАН е съставен в присъствието на 1 свидетел – свидетел на съставянето, като това не е свидетеля на установяване на нарушението с КП от 10.06.22г; 3/ В този КП от 10.06.22г е посочено/но не е посочено в АУАН/, че при проверката на 10.06.22г всъщност се установява, че още на 09.02.22г/в 30-дневния срок по чл.27 от ЗОП/- в профила на купувача ДНСК е публикувано самото доп.споразумение от 26.01.22г; 4/ Проверката на 10.06.22г е както за наличните публикации в профила на продавача ДНСК/там има публикация от 09.02.22г/, така и за наличните публикации в Р. – но по партидата на ЦОП-МФ/там няма публикация на 10.06.22г/; 5/ В АУАН от 13.07.22г се сочи, че при последваща проверка/непосочено от коя дата и липсват доказателства и

данни за извършена такава последваща проверка/, се установява, че на 17.06.22г касаторът е подал уведомление и до Р.. Тази последваща проверка/за която няма доказателства/, явно е преди 13.07.22г/щом е цитирана в АУАН/ , но след КП от 10.06.22г и след подаването на обявлението на 17.06.22г, като се има предвид, че финансовата инспекция е била спряна в периода 23.06.22- 06.07.22г вкл. Следователно, последващата проверка е била или в периода 18-22.06.22г, или в периода 07-12.22г; б/ Обявлението до Р. е изпратено от касатора на 17.06.22г, т.е. преди на 23.06.22г касаторът да е получил поканата за съставяне на АУАН, респ. лицето е отстранило нарушението още преди получаването на 23.06.22г на покана от 21.06.22г за съставяне на АУАН и преди съставянето на АУАН на 13.07.22г.

Изводът е, че АУАН не съдържа съществени данни- такива, които рефлектират върху преценката за маловажност по чл.28 от ЗАНН.

П/ Видно от текста на чл.36а ал.1 т.1 от ЗОП/ред ДВ бр.107/20г/- цялата информация по чл.36, която се публикува в Р. по партидата на ЦОП-МФ, се публикува и в профила на купувача ДНСК по чл.36а, като Р. и профила на ДНСК са на една и съща платформа/тази по чл.39а ал.1 от ЗОП/. Целта на обявлението в Р./чл.36/ и в профила на купувача/чл.36а/ е да се даде публичност на договора/в случая на доп.споразумение от 26.01.21г/. Не случайно проверката е била възложена и е проведена относно наличната публикувана информация по чл.36/в Р./ и по чл.36а/в профила на купувача/.В случая публичност е дадена още на 09.02.22г/в срок/ - в профила на купувача ДНСК, а обявлението до Р. е изпратено на 17.06.22г/преди отправяне на покана за съставяне на АУАН/.

Изложеното обосновава извода на К..състав, че преценката на СРС за маловажност по чл.28 от ЗАНН е направена при непълно установена фактическа обстановка.

При така изложеното, делото следва да се върне за ново произнасяне от друг състав, който като установи в пълнота фактите, изведе въз основа на тях свой извод относно приложението на чл.28 от ЗАНН.

СРС ще се произнесе по разноските при новото произнасяне, на осн. чл. 226 ал.3 от АПК.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 и чл. 222 ал.2 т.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 1654/08.04.23г по нахд № 1538/23г на СРС, НО, 15ти състав, по кас.жалба на И. Н. Н. от [населено място].

ВРЪЩА ДЕЛОТО на друг състав на СРС за ново произнасяне.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: